

טוב אח טוב משמן טוב

דליה מילצ'ין הירש חזרה השבוע ארצה מביקור בלונדון. שמעתי שמועות שונות ולמענכם הרי לא אחשה!
 "אהלן, דליה, היית בלונדון?"
 "כן, חודש".
 "מה השמחה?"
 "זה סיפור. לפני שנה הכרתי בקוליסאום



דליה מילצ'ין וסמי הירש
האח אישר

קיבוצניק שהתחיל לעבוד שם, טוני שמו התפתח בינינו רומן.
 "שיגעון! בן כמה הוא?"
 "צעיר ממני כשש שנים. הוא בן 25."
 "ומה הנסיעה?"
 "הוא נסע ללונדון. נסעתי כדי להיות איתו. השארתי את הבת עם מטפלת, כשבעלי לשעבר, סמי הירש, עוזר."
 "הכרת את החבר במועדון של סמי?"
 "כן."

ומה אומר האח הגדול ארנון (שש שנים גדול יותר) על הרומן?
 "הוא פגש אותנו בלונדון. אין לו הרבה זמן. הוא גמר עכשיו סרט עם רוברט דה-נירו, בראזיל, והוא באמצע הפקה של עוד חמישה סרטים. אבל אחרי שהכיר אותו אמר שהוא שמח בשימחתו, ומה שטוב לי גם טוב לו."
 "חזרת והתחלת לעבוד?"

עוד לא. אחרי שנעדרתי חודש מארץ, אני רוצה להיות קצת עם הילדה ולפצות אותה.
 "איך את מסתדרת?"
 "טוני עומד לחזור. אין לי מאהב עשיר, אך יש לי אח מאוד עשיר, וגם סמי ישנו. לא חסר לי כלום. אין בעיות."
 "יופי, דליה, ולהשתמע."



עמליה ותום
נכדה מס' 2 ונכד מס' 3

"דניאל, הבן, נמצא בדרך כלל בארץ אצל אביו. ורק בחופשות הוא מגיע להאיטי."
 "איך קיבלו אותך?" אני מחטטת.
 "כבר אמרתי לך: היתה שימחה גדולה. בערב הכינו ארוחת-דיגים, שכמוה עוד לא אכלתי."
 "איך קוראים לנכדה החדשה?"
 "באמת שכחתי, הייתי כל כך מבולבל. ראיתי אותה בסך הכל במשך כמה דקות, כי היא היתה חולה קצת, אך שיחקתי עם דניאל (9 חצי) ועמליה (6 חצי), וכמוכן שמחתי להיות עם רוזי ושרונה.
 "בוודאי תחזור לשם?"
 "אני חושב על נסיעה נוספת. אל תשכחי שאני היום בן 57, ואלה הם בני-ימישפחתי היחידים."
 "נסיעה טובה" אני מאחלת. "וכשתקנה מתנות לנסיעה הבאה, קנה משהו בכחול לנכד האחרון שלך, אייבי, ולא בוורוד, כי מרוב בילבול והתרגשות לא בדקת מתחת לחיתולים. נולד לך נכד, אייבי, לא נכדה. וקוראים לו תום. אייבי, ולא תומה."

הייתי בהאיטי או נתן נתן

למי שמסתובב בעיר הגועשת רועשת ומעשנת שלנו, חסרה רמות קבועה בנוף. היו שהבחינו שאייבי נתן נעלם, והיתה אחת שהבחינה שאייבי חזר.
 "לאן נעלמת אייבי?" אני שואלת.
 "נסעתי לרושינגטון, לנסות לעזור בעניין אידה נורל באמצעות סנטורים אמריקאים, ומשם לביקור קצר אצל אשת-ילשעבר, כתי ונכרי בהאיטי. פשוט, נשברתי. פעם הבטחתי לעצמי שלעולם לא אסע אליהם."
 "איך היה הביקור?"
 "קצר. הייתי שם בסך הכל 24 שעות."
 "התרגשת?"
 "מאוד. בנמלי-העופה קפצו הנכרים על כתפיי, וקיבלו אותי בנשיקות ובאהבה."
 "מתי ראית אותם לאחרונה?"



שרונה נתן ומנו אליסייה
בן משותף

"לפני יותר מארבע שנים" הוא מגלה.
 "מה שלומם?"
 "שרונה, כתי, חיה שם כמו רוזנת, עם בית מלא משרתים. היא מפטפטת בהמון שפות. תענוג לשמוע."
 "והו?" אני סקפטית.
 "ונולדה לי עוד נכדה." הוא מוסיף. "לשרונה יש חבר מולאטי. מנו שמו, בחור יפה וסימפטי מאוד. הוא יותר בהיר ממני."
 "הרי שרונה נשואה לאיציק אלבלק מהטלוויזיה, אני בודק.
 "נכון. הוא משיב. אך גם לו ולחברתו בארץ נולד בן."
 "אז יש לך שלושה נכדים שם?"



ציין עם דן-חתן, ובלה עופרה
חתונה במשותף

מכין את הכל לבדי. אשתי (לשעבר) מתגוררת בירושלים, אמי נסעה לאירופה, אבל אני מקווה שהכול יסדרר בזמן.
 "ומה עם הווג? הם יגורו בוילה יפה?"
 "לא, שכרנו להם דירה רגילה בתל-אביב."
 "וירח דבש?"
 "הם יסעו לאירופה לירח דבש."
 "מיקי, ומה עם הבת השניה, והבן?"
 "השניה נמצאת באמצע רומן לוהט עם הבן של אחד מבעלי סופר-פארם. נדמה לי שקוראים לו לייאון. והבן בן 17, אותו אני שומר לידי בניתיים. אני מבלה איתו ומטייל, כיף לאינורמלי."
 "אויקיי, מספיק לעכשיו. חזור לישיבה, או שירוקו עלי אננים בצפון, כשאגיע."
 "להתראות."

"את מיקי שטראוס, אבקש"

"הוא עסוק, בישיבת הנהלה."
 "חבל, אמרי לו בבקשה שהמרחלת על הקו."
 "רק רגע."
 "האלו, שלום המרחלת."
 "אינני רוצה להפריע לך בישיבה. אה."
 "עם המרחלת אני לא מתעסק, מה העניין?"
 "רציתי להשלים פרטים על החתונה של הבת הבכורה עופרה, שתיערך בסוף החודש."
 "איזה פרטים?"
 "כמה אורחים, למשל, הוזמנו?"
 "לחופה רק כ-30 קרובים מאוד, ואחרי-כך 900 מוזמנים. פשוט אין לי מקום יותר בגינה של הבית בנהריה."
 "רובם מתל-אביב?"
 "כארכעים אחוז מכאן, מנהריה והצפון, והיתר מתל-אביב והדרום. וגם מטיטות מחו"ל."
 "מי עורך את החתונה?"
 "במשותף, זיווה להט וציין, וגם אני כמוכן."
 "ומה יגישו?"
 "מאכלי חלב, גבינות ודגים."
 "המפיעלים שלך יעברו חוק להכין את הכל?"
 "כן, יהיה כסדר. אני מקווה להכין גם כמה הפתעות נוספות לאורחים, קצת קשה לי. אני